

מיכתבים

● העולם הזה לא עירער על סימונתו של הר"ר ברכה, אלא עמד על היבטים מסוימים של הפרקטיקה שלה.

חומר למחשבה

על מניעיו של קורא העולם הזה. חזרתי והצטרפתי למועדון קוראי העולם הזה, שנטשתיו מחמת חוסר-זמן וקרימויות כספיות אחרות. אין זאת אומרת, כי מסכים אני עם כל הכתוב בהעולם הזה, אך זו זווית ראייה אחרת, הנותנת לי חומר למחשבה. גידעון לומניני, פתח-תיקווה

מחזיר עטרה ליושנה

על תפקידו הנוכחי של ראש עיריית רחובות לשעבר (אנ"ש), העולם הזה (20.12.89). יחזקאל הרמלך שוב איננו ראש עיריית רחובות, כפי שסבר, בטעות, המפקד החדש של מיטרת רחובות. אבל הוא עושה חיל בכל זאת.

כל הבא, ברוך הבא

על המצטרפים לספינת השלום (אלטלינה 2), העולם הזה (20.12.89).

אני שמח מאוד על שבניגוד ליונה הנביא לא חורה לאורי אבנרי שאוטרטו הוא מצליח במשימתו: בשלום בין הישראלים לפלסטינים.

מאירד אינני מבין מדוע עליו ללעוג, אמי גם בעדינות ובחינניות, לאלה המצטרפים לספינת השלום רק עתה, משכבר בטוח שהסיפנה לא תטבע בדרך אלא תגיע בשלום למטרתה (סליחה על מישחקיהמילים). מה יש? כל הבא, ברוך הבא וכן ירכו.

יצחק הבר, תל-אביב

עיניים גדולות

"מיקרה עין", העולם הזה (20.12.89).

הודעוטי לקראו את הכתבה אודות רופי-איהעיניים הר"ר ברכה מתל-אביב.

עיתון לשמוח עליך שהדיעה שפירסם אינה נכונה.

* "עיתונאי קטן"

בהלוויית ידידי גידעון ברלי הקשבתי להספדים המעטים והכנים, וחשבתי על אריק איינשטיין. האם זה מורד? איינשטיין עשה חיל בשירהסתה על "עי-תונאי קטן שלי", בהתכוונו לכלל העיתונאים. הוא תיאר את העיתונאי כאיש כוזב, שפל, חסר-מצפון, שלא איכפת לו לאמלל בני-אדם.

גידעון ברלי, חבר מערכת העולם הזה לפני שנים רבות, היה עיתונאי. הוא היה גם קטן-קומה. והוא היה הרופי המוחלט מן הקאריקטורה המרושעת, שאותה הפיץ איינשטיין בשירו — שיר שהיה נשאר בעיני כוזב, שפל וחסר-מצפון.

ברלי היה עיתונאי בכל רמ"ח אבריו. הוא ראה במיקצוע זה שליחות אמיתית, שאותה

קרא י"י.

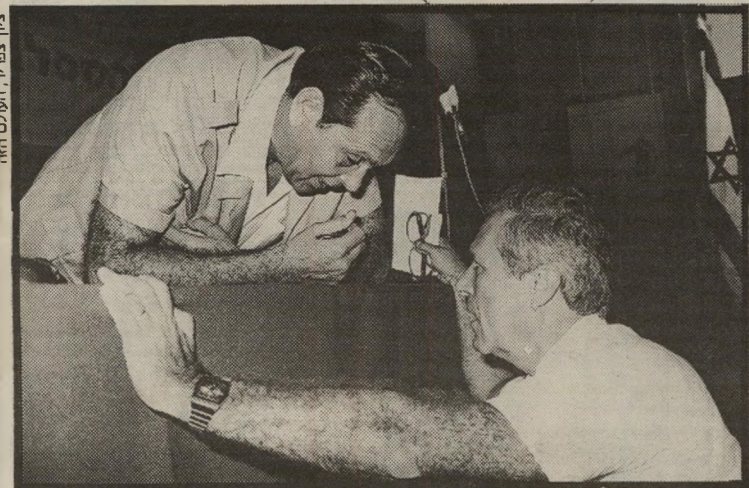
לפעמים טוב להיבשל. יש והכישלון מניב דווקא פירות טובים.

לפני חודשים פירסם העולם הזה (17.10.89) ידיעה על הצעירה הלכוננית, שהתנקשה בחייו של הגנרל אנטואן לחר, מפקד צד"ל. בידיעה נאמר שלפי שמועה חזקה, אך בלתי-מאושרת, נצחצה הצעירה, שרי הא בשארה, בכלא-חיאם.

מערכת-הכיתחון הישראלית טענה שהידיעה אינה נכונה, אך סירבה לאפשר לנו, או לעיתונאים ישראלים אחרים, להיפגש עם הצעירה כדי להיווכח בקיומה.

לא הסתפקנו בכך, וחזרנו לעניין שוב ושוב. תבענו לתת למישהו מוסמך לראות אותה.

עיתונאי צרפתי מסויים טען כי נפגש אי-

מנכ"ל הרמלך וידיד עבודה טובה מאוד

למי שלא יודע לאן נעלם הרמלך: הנ"ל משמש כיום כמנכ"ל משרדו של יצחק מודעי (שר התיכונן והכלכלה) ועושה שם עבודה יפה מאוד.

באחרונה, למשל, הוא מבקש להשיב את עטרתה של רמלה (שהיתה לפני ימים רבים בירתה של ארץ-ישראל) ליושנה. הוא מתכנן להעביר את קריית הממשלה מתל-אביב לקרייה חדשה ברמלה, מהלך הגרוא נכון מאוד גם מבחינה כלכלית. יגאל בן-צבי, רמלה

אין בכוננתי להתווכח עם הכתבת ועם כתבתה, שכן העובדות אינן ידועות לי. אולם הר"ר ברכה ידועה לי גם ידועה. אני מכיר אותה שנים רבות כאדם וכי-רופאה. אני משוכנע שלגבי רמתה, מיומנותה ומומחיותה כרופאת עיניים אין חילוקי-דעות.

לביארי

הר"ר ברכה ידועה כאחת מרופאי-העיניים יים הטובים ביותר בי-ארץ.

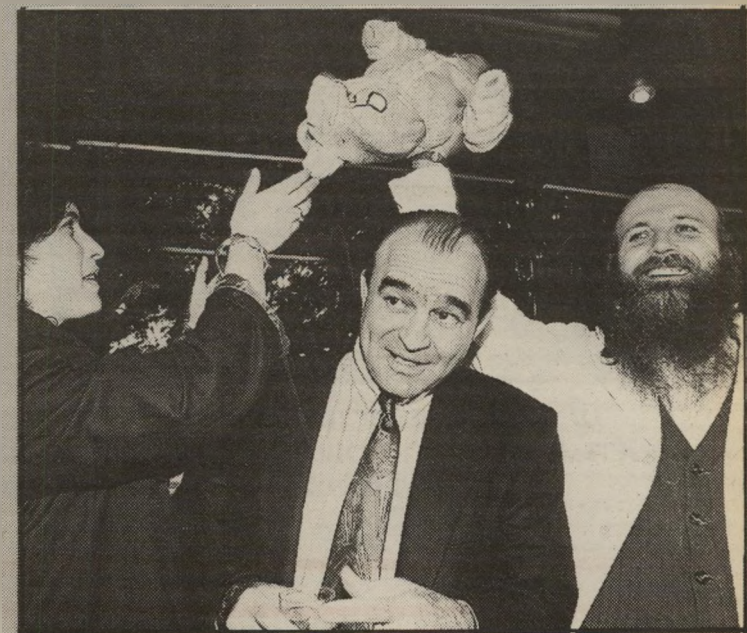
במשך השנים הרבות שאני מכיר אותה, ראיתי מיקרים לא-מעטים שהיא סירבה לקבל כסף עבור טי-פול רפואי, וזאת כי-התחשב במצב הכספי הקשה של פציינטים מסוימים.

זאת ועוד, כעיקרון אין היא גובה תשלום עבור טיפול בנכ"י-ה"ל.

אני מכיר אותה כרופאה אחראית מאוד, שקטה, רגועה ומרגיעה.

מוכרים לי אישית שני אנשים שהיו אצלה כפיטואציה קשה, ומטבע-הדברים היו שרויים במתח ובחרוזה רבה בשל פגיעה קשה בראיה. היא בדקה אותם, הרגיעה אותם ולאחר טיפול מורכב ומסובך, הצילה את מאור-עיניהם.

אנשים רבים מתהלכים בקירובנו היום כשי-הם חבים לה"ר ברכה חוב גדול על שזכות ניתוחיה וטיפוליה הם שבו לראות. הננה זוהי התמונה של הר"ר ריבקה ברכה כפי שאני מכיר אותה. גידעון לביארי, תל-אביב

הגיונה בבית: למנכ"ל, העולם הזה בע"מ/י, דודי גרשונוביץ, ולאשתו מיה נולד בן, שימרי. בהגיגת ברית-המילה הניף המזהל את הרך-הגולד באוויר.

תה, ואף פירסם על כך כתבה קטנה בשבועון צרפתי. עמדנו על כך שפירסום זה אינו מספק הוכחה לכך שהיא חיה, מפני שאין בו דבר המוכיח אם — ומתי — נערכה הפגישה.

השבוע, סוף-סוף, סופקה הוכחה זו. הכי-לווייה הצרפתית שידרה כתבה עליה ועל אסירים אחרים נחיאם, והמלווייה הישר-אלית שידרה אף היא כתבה זו. בכתבה נראה כעליל כי הצעירה שלמה ובריאיה.

אני שמח על כך, כי מעתה והלאה רובצת על אנשי צד"ל מלוא האחריות לשלומה. ואם מילאנו תפקיד מסויים כבכסות הדבר, אני שמח. זה אחר המיקרים שבהם מותר לעורר

ד.א.א.א.

העולם הזה
השבועון של ישראל
העורך הראשי: אורי אבנרי
מנהל: אברהם סיטון
מנהלת מחלקת-מודעות:
רינה מיטרני

המערכת והמינהלה:
תל-אביב, רחוב גורדון 3
(ת.ד. 136, מיקוד 61001)
טלמוני: 03-232262/3/4
03-5230662

פקס: 03-245130
המו"ל: העולם הזה בע"מ
הדפסה: הדפוס החדש
הפצה: גר
תל-אביב, יד הרוצחים 7
מלפון: 03-377056

המנהל הכללי: דודי גרשונוביץ